

אשית עצות בנפשי

שיחות ופנינים
ממורינו ראש
הישיבה שליט"א

פרשת הקת פ"ג

בלתי מוגה

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

ליל שישי פרשת שלח [קרח בא"י] תשפ"ג

האם אנחנו לא מרגלים

פרשת השבוע הוא שלח [בארץ ישראל כבר קרח], וזה ממש פלא למי שלומד את הפרשה, מה הסיפור עם בני ישראל, הקב"ה אומר לבני ישראל אני אקח אתכם לארץ ישראל, למה צריך לשלוח שליחים לבדוק אם זה באמת ככה, וכי שכחתם מה עבר עליכם, הקב"ה הוציא אתכם ממצרים עם כל הניסים וכעת הוא אומר שהוא הולך להכניס אתכם לארץ ישראל, נתן לכם את משה רבינו שיעשה לכם את כל המכות הנפלאות, וענני הכבוד מסובבים אתכם במדבר, מיישר את כל ההרים שלפניכם, זה מגהץ לכם את הבגדים, נופל לכם אוכל מהשמים לא חסר לכם כלום, וכעת כשהקב"ה אומר שרוצה להכניס אתכם מהמדבר השומם לתוך ארץ ישראל, וכי כעת זה זמן לבדוק אם זה באמת ככה.

אבל כשכל אחד מתחיל לבדוק את עצמו, הוא יראה שהוא לא הרבה שונה מהם, אנחנו גם צריכים לחזור טוב טוב בתשובה, הרי הקב"ה מדבר אלינו ואומר לנו שאם נתנהג כמו שצריך, ונשמור על כל מצוות התורה, ונשמור על העינים כפי שכתוב בפרשתנו ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, יהיה לנו טוב, ועדיין אנחנו עושים מעשה מרגלים ובודקים עם העינים עוד ראייה קטנה כאן עוד ראייה קטנה שמה, הקב"ה אומר לנו אם תבואו כל יום לבית מדרש, אם תניח תפילין כל יום יהיה לך חיים טובים, ואז אנחנו מנסים ח"ו דרך אחרת, או שמלאים בקושיות האם זה באמת ככה, האם באמת מי שמתפלל ולומד יש לו חיים טובים ומקבל את כל הטוב מהקב"ה, ולכן כשאנחנו לומדים את פרשת השבוע, אנחנו צריכים לחזור טוב בתשובה, ולבדוק את עצמינו האם אנחנו לא מרגלים, האם אנחנו לא מלאים בספיקות האם הקב"ה יכול או לא יכול.

לא לבכות בכיה של חינוך

צריך בשבוע כזה להתחזק מאוד באמונה, לדעת שהקב"ה עושה הכל, וכל מה שהוא עושה זה רק לטובה, אפילו שאני לא מבין, כשמסתכלים במדרש בפרשיית השבוע רואים את טענת הקב"ה למרגלים, הקב"ה אומר להם: וכי אתם בוכים? אני עושה לכם את הדברים הטובים ביותר ששייך, אני מביא אתכם לארץ ישראל, ואתם עוד מתלוננים.

כבר סיפרתי כמה פעמים סיפור שידוע אצלינו במשפחה, אחד מהסבים שלי למשפחת אמא שלי היה הרה"ק ר' יוסף טייטלבוים זצ"ל שהיה בנו של הרה"ק ר' שמואל טייטלבוים אב"ד גארליץ זי"ע בנו של הרה"ק ר' אלעזר ניסן טייטלבוים בנו יחידו של הישמח משה זי"ע, נזכרתי השבוע מהסיפור, כי השבוע ביום כ"ב סיון היה היארצייט שלו, והסיפור הוא שבתו שהתחננה עם הרה"ק מקלאסנא, ושם בעיירה הקטנה שלהם הגיע איזה שכן שמאוד מאוד פגע בה, וצעק עליה: את עושה את עצמך לרבנית אנחנו יודעים בדיוק מי את וכו' וכו', ולא עובר כמה דקות ונכנס המשכיר של הדירה שלהם, ואומר לה שהם צריכים לצאת מהדירה תוך כמה ימים כי הוא צריך את הדירה, היא התייפחה בבכי, רבש"ע מה רוצים ממני, קודם השכן שוטף אותי ועכשיו צריך לחפש דירה חדשה, ומתוך בכי היא נרדמה, ואביה הגדול ר' יוסף בא אליה בחלום ואומר לה: וכי את בוכה? את כל כך מביישת אותי עכשיו למעלה, כי היה עלייך גזירה מאוד קשה שאת צריכה ללכת מהעולם, ואחרי שהתחננתי לפני הבית דין של מעלה הצלחתי להמיר את הגזירה בקצת בושות מהשכן, ונסיון עם הדירה, וכי את בוכה על זה? ואם תחשבי שזה סתם חלום, אני אתן לך סימן שיש כאן דברים אמיתיים, דכשתעוררי תראי שהשכן יבוא לפייס אותן והמשכיר יגיד שהיה לו טעות, היא מתעוררת ולא ידעה מה

של שיר השירים באמת רואים שם געגוע עמוק להקב"ה, משכני אחריו נרוצה, הקב"ה תמשוך אותנו אליך, אני ישנה ולבי ער, כמה שאני יושן אבל באמת בתוך לבי אני ער ורוצה להיות קרוב אליך, אני לדודי ודודי לי ועלי תשוקתך, אני משתוקק רק עליך, אבל בכי של התלוננות, שמתלוננים שרע לך, זה בכי של איסור, וזה הבכי שבכו המרגלים, הקב"ה הבטיח להם שיכניס אותם למקום הכי טוב והם עוד בוכים, אסור לבכות מתוך בלבול הדעת ותלוננות.

להודות לא לבכות

הרב הקדוש ר' נתן היה אומר, כששואלים מישהו מה שלומך איך אתה מרגיש, זה שאלה ששואלים הרבה, ולפעמים הבן אדם מתחיל לעשות תנועות ככה ככה, היה אומר ר' נתן על זה, מה זה התנועות האלו, הרי הקב"ה נותן לך חיים, כמה צריך להודות להקב"ה שאפשר ללכת ואפשר להזיז את האיברים, ביקשו ממני להזכיר את האברך היקר יואל משה יצחק בן רות נעמי, אבא לילדים קטנים שיהיה בריא לגמרי, אני לא רופא לא יודע למה מזכירים אצלי, בן אדם אפילו לא קולט כמה צריך להודות שהוא יכול להסתדר לבד שיכול לראות להריח ולשמוע, ויש לו את הפרטיות שלו ולא צריך שיעזרו לו ויסעדו אותו, ולכן כששואלים מישהו מה שלומך, הוא חייב לענות אני מודה להקב"ה, הוא כ"כ טוב אלי, שואלים איך הפרנסה, צריך להודות ב"ה היה לי היום אוכל, הרי חז"ל אומרים האומר מה אוכל למחר הוא מקטני אמנה, וכמה אני צריך להיות שמח שהיה לי היום אוכל.

מה אוכל למחר מתוך דאגה

וכשחז"ל אומרים האומר מה אוכל למחר הוא מקטני אמנה אין הכוונה שיפסיקו לעבוד ושלא ישימו כסף בצד, בוודאי צריך להמשיך לעבוד ולשמור על הכסף ולהניח בצד ולא לפזר, רבינו מאוד הקפיד על האנשים שפזרו את הכסף שלהם ולא שמרו עליהם, רבינו אמר

קורה כאן, אחרי כמה דקות מגיע השכן ומבקש מחילה שסתם מישהו הוציא שם רע וזה לא היה עליה בכלל והוא טעה, ואחרי דקה נכנס המשכיר ואומר שהוא רצה להגיד את זה למישהו אחר ששוכר דירה ממנו, והוא מתנצל שככה ציער אותה, ולכן הוא רוצה שימשיכו לגור אצלו בדירה בחינם ושלא ישלמו לו שכירות.

אצלינו במשפחה נשאר הפתגם הזה, וכי אתה בוכה? וכי כשעוברים בזיון בוכים? האם כשאתה עובר משהו אתה צריך לבכות על זה? אתה לא יודע מה הקב"ה החליף לך, איזה צרות הוא ביטל מעליך.

בכיה בשבת

יש שני סוגים של בכי, בשו"ע נפסק שבשבת אסור לבכות, ראו סיפורים אצל צדיקים גדולים איך שמחו בשבת אף שביום שישי חזרו מלויית ילד, כפי שמספרים על הרה"ק הדברי חיים זי"ע וכן ראו אצל הרה"ק מסאטמאר זי"ע שחזר מלויית בתו ביום שישי, והיה מאוד מאוד שבור, כי נשאר בלי ילדים, אבל ברגע שנכנסה השבת, ראו עליו אור גדול, היה בשמחה, השכינה שרתה עליו, לא צריך רוח הקודש לראות על מי השכינה שורה, והכוונה הוא לא על הילד שאומרים עליו שרואים שהשכינה שורה עליו כי יש לו פיאות מסודרות, אלא רואים לפעמים על מישהו הארת פנים, הוא בשמחה, כפי שראינו אצל מוהרא"ש, לא חלמנו בכלל מה עבר עליו, לפעמים היה מתנצל שאיחר כי היה צריך להוציא בערבות מישהו מהמשפחה שלו, זה הכוונה שהשכינה שורה עליו, כשרואים הארת פנים של אדם שאין לו קושיות על הקב"ה.

ואע"פ שנפסק שאסור לבכות בשבת, כבר מביאים הפוסקים שמי שרוצה לבכות להקב"ה מרוב געגוע והודאה להקב"ה, הרי דמעות כאלו חביבים מאוד, ומותר לבכות בכי כזה בשבת, וכפי שמביאים ראייה מר' עקיבא שבעת שאמר שיר השירים בפניא דמעלי שבתא הוא בכה מתוך שמחה, כשאנחנו קוראים את הפסוקים

לנסים, ומישהו שואל הרי באמת אני מודה בלב, אני רק אומר תודה להקב"ה והכל טוב לי כי אני רוצה את זה כסגולה לקבל שפע, התשובה היא, זה מצויין, תגיד ככה, תגיד את זה רק כסגולה, תודה להקב"ה כמה טוב לך בכאילו, והסגולה תעבוד, הישועות יבואו.

מחמאות בבית

כששואלים אותך מה קורה בשלום בית, אל תענה שיכול להיות יותר טוב, איך יכול להיות יותר טוב ממה שהקב"ה נתן לך, ואם היא לא מפסיקה לצעוק עליך, תחשוב אולי משהו מפריע לה, אולי משהו מציק לה, אולי אתה לא נותן לה מחמאות, הדבר הקשה ביותר לבעל זה להגיד מילה טובה בבית, אנשים מתעצבנים רק מלשמוע שיעור על זה, שואלים את עצמם: מה, עכשיו הוא ידבר שוב מלתת מילים טובות בבית? מה עוד אפשר לשמוע בשיעור? ואני אשאל אותו בחזרה, מתי היה הפעם האחרונה שאמרת מילה טובה בבית, מתי התיישבת ואמרת לה, תודה רבה על כל מה שאת עושה בשבילי, תודה על כל החיים, אני מאוד מעריך אותך, אני מודה להקב"ה שהתחנתני איתך, למה כל כך קשה להגיד את זה, מי שלא יודע להודות על הדברים הטובים שנותנים לו הוא מהמרגלים, אתה מסתכל בחומש ולא מבין מה הסיפור עם המרגלים, ואתה בעצמך מהמרגלים, הקב"ה נתן לך אשה, כמה אתה צריך להודות על זה, ואתה רק מתלונן, במקום שתבין שזה הדבר הכי טוב בשבילך.

עם שמירת עינים יהיה לך חיים טובים

כל התלונות בבית מתחיל כשהאדם לא שומר על עיניו, הוא לא שומר על העינים במשרד, או שח"ו מתחיל לראות סרטונים בסמארטפון, הרי הקב"ה אומר לנו בפרשת השבוע ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, וכפי שדרשו חז"ל הקב"ה אומר לאדם: יש תרי סרסורי דעבירה, העינים והלב, אם תתן לי אותם, אתה משלי. צריך להיות חזק כשהולכים ברחוב,

הרי אנשים מקריבים כל כך הרבה תורה ותפילה בגלל כסף, לפעמים בן אדם עסוק תפלת שמונה עשרה שלמה בגלל רבע דולר, האם לקנות את הנרות לשבת בדולר או את החברה השניה בדולר ורבע, כל התפלה היה ראשו רק בזה, וכשמקריבים כ"כ הרבה תורה ותפילה על זה, חייבים לשמור על הכסף, ולא ללכת לאיזה גנב ולהשקיע אצלו את הכסף שחסכו, ויחתמו לו מסמכים, ואחרי זה יגיד שאין לו כסף, אני אומר לגבאי הצדקה גם אם אתם חושבים שלישיבה יש מספיק כסף, עדיף להוציא את הכסף מהאנשים לצדקה במקום שיתנו את זה לכל הגנבים האלו, כל יום אני שומע סיפורים מאנשים ששמו כסף אצל מישהו ונעלם, ועל כרחך שכוונת חז"ל האומר מה אוכל למחר הוא מקטני אמנה, היינו כשהוא אומר את זה בדאגה רבה, הוא ממש דואג מה אוכל למחר, ולחוך מה יהיה, ורק אם יש לו הרבה כסף הוא נרגע שיהיה לו אוכל למחר, הרי זה כפירה, כי גם אם יש לך כסף אתה חייב להגיע להקב"ה, ומבלעדי הקב"ה לא תסתדר כלום, ולסמוך רק עליו ולא על שום דבר אחר.

לא יכול להיות יותר טוב

כששואלים בן אדם איך הפרנסה שלך, אסור לענות שיכול להיות יותר טוב, מותר לבקש מהקב"ה, רבש"ע אני כל כך מודה לך שיש לי פרנסה והיה לי היום אוכל, ואני מבקש ממך רבש"ע שתמשיך לתת לי בהרחבה שאוכל לתת אוכל לאשתי ולילדים, ואוכל ללמוד ולהתפלל ולהתבודד בישוב הדעת, אבל אסור לתת אנחה על זה ולהגיד שיכול להיות יותר טוב, וכי יכול להיות יותר טוב ממה שהקב"ה נותן לך, הוא עושה לך את הכי טוב.

הודאה כסגולה

תן הודאה להקב"ה על כל מה שהוא נותן לך, אפשר אפילו להשתמש בזה כסגולה, מוהרא"ש מביא את הסגולה שבעת שמודים להקב"ה נפתח השפע משמים והאדם זוכה

וילמדו אותה שלא מתאים לאשה לכבס את בגדי הבעל, אפילו שבתורה ובש"ע ובחז"ל כתוב שאשה מחוייבת, אבל היא שומעת בקבוצת תמיכה שזה לא העבודה שלה, ושכל אחד יכבס את הבגדים שלו, וברגע שהיא שמעה ממך על כל מיני דברים שהיה אצלה יהרג ואל יעבור, שזה שטויות והרבנים סתם מקצינים, בסוף היא תלמד לבד להגיד את זה.

ואחרי זה שואלים למה צריך חיזוק על שלום בית, וכי אין לאף אחד שלום בית, הרי יש עולם ענק שמסתדרים, תודה להקב"ה שיש לך אשה תמימה, ועוד מעט יהיה לך ילדים והיא תטול איתם ידיים ותקרא איתם קר"ש, אל תגיד היא מיושנת ויש לה טלפון ישן ולא חכם, והרבנים לא יודעים כלום, ואחרי זה כשתקרא לה שהיא תבוא לרב כי אתה צריך איזה טובת הנאה, אז היא ג"כ תגיד שהרבנים לא יודעים כלום, אל תזלזל ביראת שמים שלה, ולכן כששואלים אותך איך השלום בית, תענה כמה טוב אליי הקב"ה, כי מי שבוכה בסוף מפסיד, כפי שרש"י מביא על המרגלים את דברי חז"ל, אתם בכיתם בכיה של חינוך ואני אקבע לכם בכיה לדורות.

אנחנו כבר נכנסים עוד מעט לחודש תמוז ואב, חדשים של בכיה לדורות מאז ימי המרגלים, אנחנו בערב שבת מברכים תמוז, אחרי זה מגיע י"ז בתמוז וג' השבועות, ואחרי זה תשעת הימים, כל זה מגיע מהמרגלים שבכו בכיה של חינוך, כי הם בכו בליל תשעה באב, ומאז כל שנה אנחנו בוכים בליל זה, וכמה צרות ישראל יש בגלל זה, אנשים כל כך סובלים עם כל מיני צרות, וכל זה כשהוא לא מרוצה ולא מאמין להקב"ה שיעשה לו טוב, וככה כל שנה כשמגיע פרשת המרגלים אני מתחיל לחשוב מה הסיפור איתם למה לא האמינו, ואז אני חושב עלי, ומה הסיפור איתי, למה אנחנו לא מאמינים לכל דברי ד'.

הצדיק כמו עץ

דבר מעניין נוסף רואים בפרשתנו, משה רבינו אמר להם, היש בה עץ אם אין, הרי בודאי

לא להסתכל, להביט כלפי מטה, כשאתה חייב לעבוד במשרד, תבדוק שהכל יהיה כפי ההלכה, אל תחפש קולות לעצמך אל תחפש דרכים לעבוד על המערכת, לטובתך ולטובת נשמתך, אם תשמור על עיניך יהיה לך טוב בבית, יהיה לך טוב עם הילדים, יהיה לך טוב בבית מדרש, אתה תרגיש טוב בשבת קודש, אחרת הכל מר, החיים מרים, מרירות בבית מרירות עם הילדים ומרירות בשבת קודש, ואז צריך להשתכר בשבת, כי לא מעניין אותם החיים שלהם, ורוצים רק לשכוח מהחיים שלהם, סובלים בשבת אחה"צ שהוא כזה ארוך, אבל אם תהיה שומר הברית ותשמור על עיניך יהיה לך חיים טובים, ותבקש על זה הרבה, רבש"ע אני רוצה לשמור על העינים שלי, תעזור לי שיהיה לי עינים טהורות.

תמימות וצניעות הוא מתנה משמים

אבל אנשים הם כמו המרגלים, רוצים לבדוק אם זה באמת כל כך נורא כשרואים קצת ראיות אסורות, ומי מדבר ח"ו למי שמכניס הביתה מכשירים לצפות יחד, ומה כבר יכול לצאת מילדים אחרי זה, רבינו אומר שאם בני זוג חושבים על גויים בסוף הילדים ישתמדו ירחם השם, צריך להכניס בבית את השכינה הקדושה, ולא סרטים, ואם קיבלת מתנה משמים שיש לך אשה תמימה ועדינה וצנועה, הרי זה יקר המציאות, אל תקלקל את זה בידיים, יש אברכים שמתלוננים שיש להם אשה סגורה מזי, הרי זה יקר המציאות איפה אפשר להשיג דבר כזה, אשה שיש לה רק את בעלה, היא לא מכירה את כל העולם, ואז מגיע הבעל החכם ומלמד אותה את כל מה שאפשר לצפות, ואחרי זה היא תגיד לו שלום כי היא כבר למדה הכל, ויודעת מהעולם, והוא כבר לא מעניין אותה, יש לה כבר משחקים וקבוצות, ואז הוא בוכה על זה שהוא לימד אותה, מי שיש לו אשה שיש לה גבולות חזקות ידע שיש לו מתנה משמים, ושלא ישבור לה את הגבולות, ולא יגיד לה מותר לאכול את זה ואת זה, בסוף היא תמצא קבוצת תמיכה לנשים והיא תצחק על הבעל,

להסתכל מה שאחרים אומרים, אני לא צריך לתקן את אף אחד, אלא להביא את נשמתו להקב"ה, יש אנשים שעסוקים שבעים שנה בלתקן את כל העולם ולא הסתכלו על עצמם.

בהדין פלוגתא למה לך

צריך גם לדבר קצת לבני ארץ ישראל שאצלהם כבר פרשת קרח, יש את המדרש הנורא על און בן פלת, שרק בהתחלה הוא מופיע, אחרי זה כשנפתח הקרקע הוא לא מופיע, בהתחלה הוא היה ממש מראשי המערכה, קרח דתן ואבירם ואון בן פלת, ואחרי זה הוא נעלם, ומגלים לנו חז"ל שאשתו הצילה אותו, ושמו לא היה און, קראו לו און, כי היה באנינות כל החיים שלו, בכה ולא יכל למחול לעצמו איך היה מעורב על זה בתחלה, ועסק בתשובה כל ימיו, בן פלת אומרים חז"ל שהיה לו פלאות ונס, כי אשתו הצילה אותו ואמרה לו מה אתה כל כך מולהב במחלוקת, הרי אם משה רבינו נשאר הרבי אתה התלמיד, ואם קרח יהיה הרבי אתה שוב תהיה התלמיד, מה יש לך עם כל המחלוקת הזאת, וככה זה בכל נושא ונושא, עוד מעט מתחילים לרוץ לבחירות, ואנשים עסוקים בזה, אני לא מכיר עדיין השמות, אבל אני רואה שאנשים עסוקים בזה, בהדין פלוגתא למה לך, מה יש לך מזה, אנשים ממש לחוצים שכל העולם יחרב אם ההוא יקח או ההוא יקח, תקח חומש ומשניות, תקח ספרי רבינו ותתחיל לחשוב מהתכלית ומהאמת.

לעבור על הסדרה

למה שלא תפתח חומש ותתחיל לעבור על הסדרה, עובר עוד שבוע ועוד שבוע ולא פותחים חומש, מיד כשתתחיל ללמוד כמה פסוקים תראה שיפתח לך השפע והפרנסה, זה לא סיפורי סבתא, זה לא איזה סיפור של אבן מגנט ואנרגיה, מכל האמונות כוזבות שיוצאות חדשים לבקרים, שהמים האלו בריאים והמשקה הזה, והחול הזה והאבן הזה, אבל אם תיקח חומש באמת יהיה לך אריכות ימים, כפי

שיש מלא עצים בארץ ישראל, ומביא רש"י שהכוונה הוא אם יש שם צדיק, אם יש שם אדם כשר שיגן עליהם בזכותו, הצדיק הוא כמו עץ, מגיע יום חם ובן אדם מחפש איזה צל עם קצת חמצן, למלא את הריאות בקצת אויר, ככה זה צדיק, יש לנו את רבינו הקדוש שממלא לנו את הראיות בקצת חיזוק, כמה אנחנו צריכים להודות להקב"ה שיש לנו את רבינו, והאמת היא שאין לנו כלום, אנחנו צריכים להתחיל מחדש לקחת את רבינו, לקחת את הספרים, ללמוד ליקוטי מוהר"ן, גם אם זה מאוד קשה בהתחלה, צריך להגיד את המילים, והמילים הקדושות האלו הוא כמו צל של אילן, נותן אויר לריאות, מי שלומד את הספרים של רבינו יש לו עצות וחיזוק כל יום למה שצריך, זה ממש אורים ותומים, בן אדם חושב היום יש לי איזה דילמה במשפחה מה אני צריך לעשות, הוא פותח את ספרי רבינו, הוא מיד ימצא שם מה מוטל עליו לעשות, מי שיש לו שיעור כסדרן בליקוטי מוהר"ן יראה שזה מתרץ לו את כל שאלותיו.

להזיז מהליצים

וככה גם מי שיעשה שיעור בספר הקדוש אשר בנחל, המכתבים האלו שמוהרא"ש הוריד לדור שלנו, תמיד יהיו ליצים שיתחילו להגיד שזה לא הדבר שרבינו התכוין... כבר נמאס לי לדבר מזה ואין לי כח לדבר על זה, אבל מוהרא"ש ציוה עלי שאני חייב לדבר מזה, כי אמר שאם אני יתן מלא דרשות על דרך הלימוד והתבודדות, ואני לא יצחק מאלו שעושים על זה ליצנות, הרי חבל על הזמן של כל הדרשות האלו, אני מסיים לדבר ומישהו יוצא החוצה ואומר לו, וכי אתה היחיד שמצאת דרך ללמוד, וכי חוץ ממך אף אחד לא לומד, הרי הלץ הזה לא לומד כלום ולא עושה כלום כל היום, אבל האברך שהתקרב שלא למד עד היום, תפס חלישות הדעת, כי מישהו אומר לו שפעם היה צדיקים קדושים שרפי מעלה שהיו נגד ברסלב, לכן מוהרא"ש ציוה עלי שאני יגיד את כל זה לפני זה בשיעורים, שיהיו מוכנים לכך, מה יש

אני לא יודע מי אמר, זה בטוח שיש לאכול דברים בריאים, וירקות ופירות זה בריא, אבל עדיין אפשר למצוא אנשים שאכלו מאוד בריא ועשו הרבה התעמלות בכל יום, ושמרו על סוכר וכו' ואעפ"כ מתו בצעירותם, ומצד שני יש אנשים שאוכלים לחם לבן עם הרבה פחמימות ולא שומרים על משקל ועדיין חיים מעל גיל שמונים ותשעים, אבל המשפט של המשניות הוא מרבינו, כפי שמובא בשיחות הר"ן סימן י"ט, ומוהרא"ש מביא אלפי פעמים שיש לו בקבלה שהכוונה לשיחה זו על משניות, מי שיקח כל יום משניות וילמד יהיה צדיק.

פרק אחד של משניות בחיים הסוערים

אשרי הזוכה ללמוד ח"י פרקים משניות ביום, אבל אני לא רוצה לשים הר על הראש שלכם ואחרי זה זה יקרוס, כי לא כל אחד יכול ללמוד ח"י פרקים משניות ביום, אנשים עובדים מאוד קשה, רק בחורים יכולים להיות כל היום בבית מדרש, או אברך שחמיו מחזיק אותו, אבל סתם אברך שעובד קשה זה מאוד קשה שיוכל ללמוד ח"י פרקים ביום, כי מאוד קשה היום לחיות את החיים המנימליים, של שכירות, משכנתא, ושכר לימוד, והוצאות קעמפ של הילדים, ומי מדבר על שמחות וחתונות, הרי אין ראש ללמוד אחרי זה.

כאן בקהילה לאנשי שלומינו אני משתדל שיהיה הכל בזול, אני לא כועס על אף אחד שעושה כאן שמחות יקרות, ואם אתה רוצה לדעת מה היה למה כעסתי אסביר לך, עוצרים אותי ברחוב ושואלים אותי האם האברך ההוא מתפלל אצלי, ועניתי שכן, וחשבתי אולי יגיד לי שהוא אברך חשוב, והוא מתחיל להגיד לי אולי אתה יכול למסור לו שיחזור אלי, הוא לזה ממני כסף לפני כמה שנים ולא עונה לי לטלפונים, ואז הוא שואל גם על אברך אחר שלא עונה לו לטלפונים, אני מאוד משתדל לעזור לאנשי שלומינו, אחרים גם היו רוצים לעשות כך, אבל הילד ירגיש מסכן שהוא שונה מהחברים שלו, ואבא שלו לא רוצה לאמלל אותו לכל החיים,

שאמרו חז"ל כל המשלים פרשיותיו עם הציבור משלימין לו ימיו ושנותיו, מי שעובר על הסדר יהא לו אריכות ימים, ואפשר לחלק את זה, יום ראשון עד שני ויום שני עד שלישי וכן הלאה, ואפשר כל יום לתפוס עוד כמה פסוקים הלאה, ככה שיוכל כבר ביום חמישי לסיים את כל הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום.

ואשרי מי שזוכה ללמוד גם קצת רש"י, הרי רש"י הקדוש הבטיח שמי שילמד כל שבוע חומש עם רש"י יוכל להיכנס למעלה במחיצת היכלו של רש"י, מה צריך יותר מזה, זה ההשקעה הכי בטוחה שיש, עובר על בן אדם שבוע שלם שהוא לא נוגע בחומש ולא במשניות.

רבינו הוא כמו עץ בקאנטרי

אנחנו מתכוננים בעזר השם יתברך לצאת שבוע הבא לקריה לכל ימי הקיץ, צריך כל הזמן להגיד בעזר השם יתברך, בן אדם עושה תוכנית שהוא הולך לשם או לשם, ואפשר לראות על שפה של בן אדם אם יש לו יראת שמים, אם הוא אומר על כל דבר בעזרת השם הרי זה סימן שיש לו יראת שמים, אוי ואבוי על זה שאומר לאנשים תסמכו עלי שיהיה טוב, אני מיוחד לדבר עם אנשים שאומרים כך, ולא מזכירים את שם השם כל הזמן, ולא חושבים מהקב"ה, ואנחנו מתכוננים בעזר השי"ת לצאת עם הבחורים לקאנטרי, והשיעורים יהיו שם בקריה, אני מקווה לפגוש אתכם שם, זה קצת קשה להגיע לשם כל שבוע מכאן.

יש אנשים שחושבים כל השנה מהקאנטרי, היש בה עץ, כאן אין אויר לנשום, ושם יהיה לי עץ ויהיה אויר, ממש ככה הוא הצדיק, נותן מנוחת הנפש כמו בתמונות, עץ עם אויר טוב, זה ספרי רבינו והשכל והעצות של רבינו, תיקח משניות ותתחיל להגיד כל יום פרק אחד, אני לא יודע מי עשה את המשפט, An apple a day keeps the doctor away ליום מרחיק את הרופא, אבל זה בטוח שפרק משניות ליום מרחיק את היצר הרע, את המשפט על התפוח

אז אל תלמדו בסדר הדף, תקחו את הש"ס מהתחלה, ותלמדו בקצב שלכם, תתחילו להגיד, תתחילו עוד היום כמה שורות גמרא, אם תמצא עוד כמה דקות פנויות תגיד עוד כמה שורות, זה העץ שנותן לך חיים.

צדקה

יש אנשים שלא נותנים צדקה, למה שלא תתן מעשר, אם אתה מקבל את המשכורת שלך אל תכניס לארנק, תוריד את המעשר, תגיד לבוס שלא יכניס את כל הכסף לבנק, שיוריד את המעשר ויתן לך שתוכל לחלק צדקה, צריך הרבה סייעתא דשמיא לתת את הצדקה במקומות נכונים, ולא לאיזה גנבים שצוחקים עליך שהצליח לסחוב ממך כסף, צריך על זה לבקש מהקב"ה, אחרי שתתנו מעשר תראו שתתברכו ויהיה לכם ישועות, לפני שאתה ניגש לתפילה תכניס כמה פרוטות לצדקה, לפני כל תפילה תכניס כמה פרוטות בקופה ותוסיף בקשה, רבש"ע תעזור לי שיהיה לי שפע, רבש"ע תעזור לי שיהיה לי אמונה טהורה, ושזכור ממך כל הזמן, שאזכור להודות לך כל הזמן.

לפני שהתחלתי את השיעור ישבתי עם איזה אברך שמגיע מבית חולים, ממש עם שאלה מורכבת של חיי אדם, האם לעשות ככה או ככה, ואנשים עוד מתאנחים ובוכים, וחסר להם זה וזה, ב"ה אתה בריא ויכול ללכת ולבוא, יש כאן אברך שמעד איזה מדרגה, וכמה שבועות מרותק למיטה, צריך לזכור לבקר אותו, שכולם יהיו בריאים ויהיה להם רפואה שלמה, ולא לבכות כל הזמן בכיה של חינום.

להשקיע בבית

מגיע שבת קודש חייבים להשקיע בבית, לוותר ולבלוע, ולא להיות כזה מעמיד על מידותיו, אבל אמרת לי כך ואמרת לי כך, תלך לפינה ותבקש מהקב"ה, שלא יכאב לך מה שאומרים לך בבית, ושתוכל לדבר יפה, אשה

אצלינו זה כבר מורגל ב"ה בדור הצעיר, אני מאוד מנסה לעזור לכם לחיות, אבל אברכים עובדים קשה לממן את החיים הפשוטים, היום להחזיק רכב זה משכנתא לכל דבר, אברכים צריכים רכב טוב, שהגויים יסעו עם הרכבים הישנים, יש אנשים שמחפשים רכבים עתיקים כמו פעם, ומשקפיים כמו פעם, אבל אברכים עובדים קשה וצריכים רכב ובית, ולכן אני לא יכול לתת דרשות של ח"י פרקים, ושמתו לב שמוהרא"ש כמעט לא דיבר בדרשות ליל שישי ברבים על ח"י פרקים, בעשר שנים האחרונות שלו כמעט לא שמעתי שהוא מדבר על זה עם האברכים, אבל כשמוהרא"ש הגיע לישיבה הוא היה ממש אש עם ח"י פרקים, כי בחורים אין להם שמירה וצריכים רחמי שמים מרובים.

ח"י פרקים לבחורים

אנשים לא מאמינים מה עובר על הבחורים, רואים בחור שמבחוץ נראה הבחור הכי טוב, והאמת היא שהוא באמת בחור טוב, אבל הוא נופל ומתרסק בקדושה ואף אחד לא יודע, אבא שלו אומר לי שהוא מכיר את בנו והוא לא צריך עדיין להתחתן, אבל אני יודע מה עובר עליו, הוא נופל מיום ליום, לכן היה אומר מוהרא"ש לבחורים שהוא נותן להם אקדח איך ללחום עם היצר, על ידי ח"י פרקים משניות, וחייבים על זה אמונת חכמים, כי אנשים מתחילים לשאול אני אומר ח"י פרקים ועדיין אני נופל בקדושה, צריך להמשיך וללחום עם השינים והציפורניים.

אבל לאברכים שעובדים קשה אני מבקש תלמד פרק משניות אחד ליום, היש בה עץ אם אין, זה העץ העצות של הצדיק, תתחילו להגיד כמה שורות גמרא ביום, אני הרבה מתפלל להקב"ה כדי לדעת אם להמשיך לדבר על דף גמרא, אברכים אומרים לי שזה כל כך קשה להם, בכל מסכת הם נופלים בזה שוב ושוב ולא מצליחים ללמוד דף ליום, אני אומר לאברכים תתחילו ש"ס כסדרן, אם נסיתם ואתם רואים שבכל מסכת אתם נופלים וחסר לכם דפים, ואתם רוצים את ההרגשה שסיימתם משהו,

זה הדבר הראשון שאני חייב לשנות מהמסורה ממה שנהגו אבותי ואבות אבותי, אבל כשפתח את הבית ספר לבנות הוא אמר שהוא רוצה שיהיה מקום לבנות שיהיה להם לאן ללכת ולבוא, וכעת זה נהיה כבר מקום למבחנים ולכל השטויות האלו, ואחרי זה כשהיא מתחנת היא לא יודעת איך לבשל ואיך לכבס, כי היתה עסוקה בחברות ובמבחנים, והיא לא אשמה בכלל, אז תעזור לה ותבנו ביחד בית טוב, לאט לאט היא תלמד, ותקחו עזרה.

לחנך את הבנות לעזור

וכל מי שיש לו כבר בנות גדולות בבית, ידע שאם הוא אומר לה לעזור בבית, הוא האבא הכי טוב שיכול להיות כי הוא מלמד אותה שהיא תוכל להיות אמא, אבל אם האבא אומר לבת שלו שהיא לא צריכה לעזור בבית, זה לא אבא טוב, זה אבא חלש וטיפש, אבא בריא אומר לבנות שלו אי אפשר לצאת מהבית לפני שעוזרים לאמא, לפני שמסיימים לנקות את הכלים, את הילדים מותר לחנך וצריך לחנך, את האשה לא מחנכים ולא מאיימים שאם היא לא תעשה ככה וככה לא יתנו לה לנסוע לשמה... אבל את הילדים נחנך.

ד' יעזור שיהיה לנו השכל להכניס את כל העצות של העץ בקרבינו, ונוכל להתגונן, על ידי האדם כשר שניצולים בזכותו, ניזכר כל הזמן מכל העצות של רבינו שאומר לנו שוב ושוב להוציא איזה מילה להקב"ה, ושאומר לנו להיות בשמחה, ושאומר לנו להסתכל עלינו בעינים טובות, עוד לפני שמסתכלים על אחרים טוב, צריך להביט על עצמינו ולמצוא בעצמינו נקודות טובות ולאהוב את עצמינו, לראות מה אני יכול לעשות עכשיו משהו טוב להקב"ה, לא איכפת לי מה היה אתמול, עכשיו אני הולך להתפלל מעריב, הערב אני הולך לקרוא קר"ש ולא מסתכל מה היה אתמול, ד' יעזור שיהיה לנו שכל לציית לרבינו.

זה לא בחור, אחרי שאמרת לאשתך, את מגיעה כן או לא. היא כבר צריכה ללכת כעת לטיפול, אל תגיד מה כבר אמרתי, לא מדברים ככה לאשה, אל תגיד לאשתך אם היא תינוקת למה אני צריך לחכות לך כ"כ הרבה, למה את אוכלת לי את כל הכסף, למה את קונה כל הזמן בגדים, וכי אני כספומט, חס ושלום להגיד ככה, תודה להקב"ה שיש לך אשה ואתה יכול לתת לה כסף, אין מה לעשות עם כסף חוץ מלתת לאשתך, אם תשים כסף בצד בסוף יבוא משהו ויגנוב לך את זה, כאן בבית מדרש יושבים עכשיו כמה אברכים שגנבו מהם עשרות ומאות אלפי דולרים, ובשידור חי יושבים עכשיו עוד כמה אברכים בעוד כמה ערים שהפסידו ככה כסף, מישהו מביא לאברך מסמכים ומראה לו כמה שטויות ומחתים אותו, ומביא לו את כל הכסף, הרי היית יכול לשים את הכסף במגירה אצל אשתך שתוכל לקנות משהו לילדים שתוכל לקחת עזרה לבית, אל תבכה שהיא לא עושה כלום כל היום, תודה להקב"ה שיש לך אשה, ואם היא לא עושה כלום תלמד אותה שתעשה, תבשלו ביחד, תארגנו את הבית ביחד, תן לה תמיכה.

המבחנים בבתי ספר

תדון אותה לכף זכות, אולי היא מגיעה מבית שלא לימדו שם לעזור, אלא לשבת כל היום במדרגות ולחזור על הלימודים של הבית ספר, כעת זה הזמן בכל בתי הספר שהבנות ערות כל הלילה למבחני גמר, בוחנים אותם על כלי יקר וספורנו, ספרים שאפילו אנחנו לא למדנו, ומי שלא הצליחה במבחן צריכה להיות עכשיו ער עוד שבועיים ולגשת למועד ב', ואם לא תצליח היא לא תוכל לעלות כתה, כל הדבר הזה לא מובן, מאיפה ראו את זה, הרי כל הנושא הזה של בית ספר זה דבר חדש שלא היה לפני השואה, כשרבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע פתח את הבית ספר הוא בכה וצם, ומישהו שאל את הרבי למה הוא בוכה, הוא ענה אני לא יודע מה לעשות

פנינים מסעודת ראש חודש טבת תשפ"ג

לתומכי הכולל

- למה אתה חושב שהמצב באוקראינה משתפר, המצב שם בעת המלחמה נהיה רק יותר גרוע, כי ברגע שמעיפים טיל, בנין נופל ומתרסק, עכשיו לך לבנות, להפיל אפשר בשניה, ולבנות לוקח זמן, מי יודע אם יהיה חשמל וכו'.
- כל מה שקורה בכל העולם הוא רק בגלל העם היהודי, כל העולם נברא בשביל היהודים.
- רבינו אומר בספר המידות שמלחמה הוא סימן לימי משיח.
- שאלו את ר' נתן אם הוא זוכר להגיד משהו מהספר הנשרף מרבינו, ואמר שזוכר שכתוב שסעודת ראש חודש סגולה לבנים, ומוהרא"ש כותב שזה גם סגולה להיפקד בבנים וגם סגולה לבנים טובים.
- אנשים לא כל כך מקפידים על סעודת ראש חודש, באמצע היום קשה לאנשים ליטול ידים, אבל בליל ראש חודש כשאנשים הולכים לאכול בין כה ארוחת ערב, למה שלא יטלו ידים, אני בכל ליל ראש חודש מוסיף לחמניה לארוחת הערב, כדי ליטול ידים לסעודת ראש חודש.
- אצל סבא שלי עשו סעודת ראש חודש, בכל ראש חודש, לכל אברכי הכולל, העלו אותם אצלו הביתה, כל הסעודה לקח חצי שעה, לא דיבר כלום, נטלו ידים אכלו קצת דג ממולא, ושרו ברכי נפשו, ברכו ברכת המזון, וירדו בחזרה לכולל ללמוד.
- כתוב מהאר"י הקדוש שצדיקים מגולגלים בדגים, ולכן אוכלים דג בשבת כדי להעלות את נשמתם.
- בעולם העליון זה לא כמו כאן, כאן אפשר להיות צדיק בכמה פרוטות, קונים קצת בגדים יפים וכו', אבל למעלה זה סיפור אחר לגמרי, צריך באמת להיות צדיק, אבל לנו יש את רבינו, ומי שזוכה להיות באומן, רבינו יעזור לו.
- רבינו אמר דבר פלא, שאפשר להתעקש למעלה שלא רוצים לבוא שוב לגלגול בעולם הזה. הרי היום אין כמעט נשמות חדשות, הכל זה גלגולים, כבר כמה מאות שנים כך.
- רבינו אמר על ר' נתן שהוא נשמה חדשה והוא לא גלגול.
- ואעפ"כ ר' נתן אמר שמוכן לחזור שוב לגלגול נוסף ללכת עוד פעם אחת לציון רבינו באומן.
- ברוסיה כשהתחילו הצרות נגד עם ישראל, היחידים שנשארו באמונתם זה חב"ד וברסלב, כי הם השקיעו אמונה בילדים הקטנים.
- הריי"ץ אומר מה המצוה הראשונה בתורה, פריה ורביה, ולכאורה למה בחרו דווקא במצוה זו כמצוה הראשונה ולא באף מצוה אחרת, רק זה כל היהדות וכל התורה, אם אתה יהודי תביא עוד יהודי לעולם, אם יש לך אפשרות לעשות עוד מישהו ליהודי, להפיץ יהדות, זוהי המצוה הראשונה בתורה.
- זה מה שרבינו הקדוש מסאטמאר עשה, לקח את הילדים שהגיעו ממדינות ערב למדינת ישראל, והציל את נשמתם, לכן הקים את המוסד רב טוב, אני זוכר כשהייתי בחור בישיבה, היה שם בחור שהוציאו את אבא שלו מהסוכנות הציונות, העסקנים של רב טוב גנבו אז מהציונים ארבעים אנשים, והצילו את הנשמות מרדת שחת בקיבוצים.
- כאן בקריה כולם שולחים את הילדים

כשהוא שומע שפוגעים בילד שלו, זה צער גדול, אם הוא יגיע למוסד, יפגעו עוד יותר בילד שלו, הילדים יצחקו על הילד שאבא שלו הגיע וכו'.

בסעודה הקודמת הביאו אברכים מלעיקווד ששאלו שאלות קשות, אמרתי לר' משה אריה הפעם אתה מביא אברכים מהקריה, הם תלמידים שלי והם ישבו בשקט ובדרך ארץ ולא ישאלו כלום, ובדיוק מה שאמרתי זה מה שקורה כאן, כולם יושבים בשקט ולא מדברים.

ד' יעזור שלא יצליחו לפגוע בחינוך, כל הגזירות של השלטון.

אתה יודע שהדיין שליט"א אחרי כל השיעורים והלימודים ולימודי הכולל, הוא לומד כל יום ח"י פרקים, ומסיים כל שנה ש"ס וזוהר הקדוש ועוד ועוד.

אתם שמעתם מה הוא שואל? הוא שואל שאלה טובה, הרי כל יום הוא עובד קשה ומצליח להכניס את סדר הלימודים שלו, וביום ראשון הוא לא עובד בכלל, ולא מצליח להכניס יותר בלימודים.

שמעת מה אמר לי אתמול אברהם פריד, הוא אמר ששמע הרבה דרשות מהראש ישיבה אבל לא חשב שזה קשור אליו, אבל כשראה את שבתי עושה סיום הש"ס הוא התחיל גם כן ללמוד סדר דרך הלימוד.

לכן כל כך חשוב הסיומים שעושים, זה התחיל יום אחד כשי.פ. עשה סיום משניות, הוא עוד למד משניות מאז שלמד בוויצען, ואמרתי לו לך ותקנה חבילת עוגיות, אחרי מנחה הכרזתי שהולך להיות סיום משניות, ושנים אחרי זה אמרו לי אנשים שהתחילו אז ללמוד משניות. לפעמים יש לאנשים במוח שלהם כזה מחשבה, שהדרשות האלו לא קשור אליהם, וכשרואים שאחרים לומדים ומסיימים הם מתחברים לזה.

לכן אני עושה את כל הסיומים האלו, אני לא מתכוין לעצמי, ולפעמים אף לא לטובת המסיים, אלא אולי יש מישהו כאן שיראה

במוסדות שלנו כי אין להם ברירה, אין כאן מוסד אחר, אבל בעיר יש להרבה אנשים מה להגיד, שאני עושה את המוסד מדי אדוק... ושולחים למוסדות אחרים.

אתה שואל למה הרה"ק מסאטמאר לא עבד על זה שהאנשים יתחתנו בצעירותם כמו בבית. התשובה היא פשוטה, הוא היה עסוק בלבנות את היהדות מחדש, אי אפשר היה ללחום גם בזה, כמו שמוהרא"ש לא היה עסוק בזה הרבה שנים כשהיה עסוק בלהציל נשמות ישראל.

עכשיו הם פירסמו את הסיפור שכאן מספרים כבר מזמן, שהרה"ק הדברי יואל שאל את בתו הגדולה של ה'ברך משה' מרת חיה ע"ה, כשהיתה בת 12, למה את עוד לא כלה?

הקריה כאן הוא נסים שלא כדרך הטבע, אין לזה שום הגיון, שבזמן כזה קצר יהיה כאן הכל, מוסדות לילדים, בית ספר לבנות, בתי כנסת, מקוואות, דיין, מאפיית מצות, זה ממש שלא כדרך הטבע.

אין לי מספיק דירות כפי הביקוש שיש, כמה דירות שבונים, זה מיד נחטף, ואנשים באים לגור כאן, צריך הרבה להתפלל שיצליח ויהיה שלום ואחזה.

הלכתי ביום חמישי לראות עם שבתי את הבניין החדש שקנו, זה משהו ענק, לא יודע עוד מה לעשות עם זה, שטח של 20 אלף רגל, בלי קירות בפנים, גג גבוה, אפשר לעשות מזה אולם חתונות, אפשר לחלק ולעשות כיתות.

הכל כאן נסים שלא כדרך הטבע, התחילו כאן את המוסד עם 10 ילדים, בהתחלה הייתי כותב כמה מילים לצוות במעטפה של המשכורת, הם שאלו אותי עכשיו למה אני לא כותב, שאלתי אותו כמה מעטפות הוא מחלק בשבוע משכורת, הוא אמר שהוא מחלק שבעים מעטפות, אי אפשר לכתוב שבעים מכתבים...

שאלתי בהתחלה את הילדים אם הם מרוצים כאן במוסד, ילד אחד ענה שהוא מאוד מרוצה כי לא פוגעים כאן בילדים ולא מעליבים אותו, במוסד הקודם פגעו בו, אין לאבא מה לעשות

יותר יקר מבחנתונות, כי בחתונות צריך ששני המחנותנים יסכימו לתת את הדבר היקר הזה, אבל כשיש מחותן אחד הוא משתולל ועושה הכי יקר... ויש קידושים שמשקיעים הרבה, והכנסת ספר תורה... ומי שלא מעתיק את זה עוד נחשב לאחד שהלך מהמסורה, אומרים שהחתונות שלנו זה לא כפי המסורה, האמת היא שהמסורה בכל הדורות היה שהרבנים שמרו על העניים שלא יקרסו, והם ענשו גם את העשירים שלא יעשו דברים להוציא עיניהם של העניים.

היום שוכרים בן אדם שישמש את המחותן בליל החתונה, נותנים לו 5 אלף דולר ויותר, והוא מנגב את הזיעה של המחותן, אחרי זה הוא אומר לו עכשיו תגיד מזל טוב, עכשיו תאכל, בזמן של המהרש"א יצא מודה חדשה שכל בן אדם התחיל ללכת למקוה עם מישהו שהיה סוחר לו את הבגדים תמורת כמה פרוטות, והרבנים אסרו את זה כי לא לכל אחד יש לשלם את זה, וכולם התחילו להיות עשירים, אבל את המשמש הזה בחתונות אי אפשר לבטל, כי הרבנים באמת צריכים משמשים, וזה ממש קידוש השם שיש משמש לכל מחותן.

היה פעם סיפור שהרה"צ מצעילם אמר להרה"ק מסאטמאר שהוא לא יכול לעשות עכשיו דינר, כי עשה לפני שבועיים לטובת ענין של צדקה, והולך לעשות עוד שבועיים שוב לענין אחר, ולא יתנו לו עכשיו, אמר לו הרבי מסאטמאר אני עושה הפוך, אני עושה כל שבוע דינר וככה אני מלמד את האנשים שלי לחלק צדקה.

כל כך נהניתי כאן למטה במנחה מעריב עם הילדים, הם אוספים צדקה, רבינו אומר בשיחות הר"ן שהקול של דפיקת המטבעות לצדקה זה עזות דקדושה, צריך לתת צדקה לכל אחד.

במשניות זבחים כתוב שמעון אחי עזריה אומר, וביארו בגמרא למה כתוב שמעון אחי של עזריה, כי אחיו עזריה היה לו כסף ועזר לאח שלו שמעון ללמוד, והתנה איתו שיהיה

שמסיימים וגם יתחיל ללמוד.

- לילדים מאוד חשוב הסיום שעושים להם, כשנותנים להם מחיאות כפיים זה נותן להם הרבה כח להמשיך.

- לא כל ילד יכול להכיל במה בחדר או במקום ציבורי, אז ההורים צריכים לעשות לו את הסיום בבית, אבא אמא והילד.

- אני תמיד אומר לא להתחיל שוב מהתחלה, אלא להמשיך איפה שאוחזים, אחרת מתחילים ומפסיקים ומתחילים שוב ומפסיקים, צריך להמשיך, גם אם נשארו תקופה באמצע עירובין.

- ניגשתי פעם למוהרא"ש על ילד אחד שאני רואה שנכנס לו שגעון, כל פעם שאני מדבר אליו הוא עושה איזה תנועות עם האצבעות וכו', זה היה נראה מאוד מפחיד, ומוהרא"ש אמר לי אל תתייחס וזה יעלם, וכך הוה, אפשר להסתכל על זה כמופת ממוהרא"ש, אבל אפשר להסתכל על זה כמופת עוד יותר גדול והחכמה הרבה לא לעשות עסק מזה, כי אם תתחיל להגיד לו שזה בעיה, יהיה לו קשה לצאת מזה.

- שאלו אותי אתמול למה קהילות אחרות לא מעתיקים את השיטה של חתונות בזול, נו מה התשובה לזה, התשובה היא שאי אפשר להעתיק את זה, קודם כל יש בכל קהילה עשירים שאף אחד לא יכול להגיד להם כלום וצריך לכבד אותם, וחוז' מזה איך אנשים ישרדו בחיים, אם יש לבן אדם את הקב"ה והוא מדבר אליו והוא שמח בלימוד התורה, אז הוא לא צריך את השמחות היקרות, אבל מי שאין לו את זה, שורד כוחות מזה שהוא הולך עוד מעט לעשות חתונה שכל העיר תדבר על זה, וכבוד וכבוד וכו', אבל אצל רבינו יש לך חיות מהתבודדות ומתורה ומשלום בית.

- אתם חיים כאן בקריה ולא יודעים בכלל מה קורה בעיר, איזה חתונות יקרות עושים שם.

- פעם אנשים רעבים היה להם אוכל רק חצי חודש כשיש חתונות, אבל היום כל האולמות מפוצצים כל לילה, עם תנאים, שבע ברכות, בר מצוות, והאוכל שם עוד

- התבוננתי כמה פעמים במה שכתוב בצוואת מוהרא"ש שהיה לו חלק ביותר מאלפיים שידוכים, מה הכוונה, האם הוא ספר כל מה שעסק בשידוכים, מה זה המספר אלפיים.
- מעניין בירושלמי יש שם של תנא גמליאל זוגא, ויש אומרים שהוא נקרא כך כי היה שדכן, מזווג זיווגים.
- אתה באמת חושב שכל השידוכים שאני עוסק נהיה בסוף? מנסים, יש מישהו שיש לו בן ויש מישהו שיש לו בת, ומנסים, גם אם ההוא נעלב בהצעה שהצעת לו, העיקר שאתה לא תיעלב, כי אם הוא נעלב ואחרי זה אתה נעלב זה לא יסתיים, אבל אם רק הוא נעלב בסוף הוא יתפייס וזה יעבור, כי סך הכל הצעתי לו שידוך שחשבתי שמתאים בשבילו.
- מישהו אמר לי שהוא קנה כאן דירה ולא אמרו לו מקודם שיש כאן את כל הסודות, שרחוב הראשי רחוב 52 זה בן, ולכן יש כאן כל כך הרבה ילדים ב"ה.
- העיקר להכניס בילדים אמונה, מאוד שומרים כאן על הילדים, צריך מאוד לשמור על חברים טובים.
- חבר טוב הוא דבר טוב מאוד, אפשר גם שהחבר יגור בקצה השני של העולם ומתחזקים בטלפון.
- אנשים פוגעים במפיצים, שהראש ישיבה מדבר כל כך הרבה משלום בית, בעז"ה נתחיל לדבר עוד יותר, היה בשבת בבוקר דרשה מאוד חריפה על זה.
- חשבתי מה הכוונה שזאת חנוכה זה הגמר של כל התיקונים, אלול, ראש השנה, י"ג מידות, ערב יו"כ, יום הקדוש, גאטס נאמען, סוכות, הושענא רבה, שמיני עצרת, שמחת תורה, יכול להיות שזה כבר כתוב, הרעיון הוא, הכל טוב ויפה, בוכים מתפללים ומבקשים וצמים, אבל חנוכה זה זמן של הודאה, כשמתחילים להודות להקב"ה בזה מתקנים את הכל, מאוד חשוב לבקש, אבל זה יותר קל מלהודות, כשמודים להקב"ה בזה מסיימים את התיקונים.
- לו חלק בתורה שלו, ולכן כתוב שמעון אחי עזריה, ומכאן המקור ליששכר וזבולון, וכל מי שיתמוך כאן בכולל יהא לו חלק בלימוד שלו.
- מישהו שואל אותי למה פתחת כולל, וכי חסר לך עשרה בטלנים, יש לי במפעל יותר מעשרה בטלנים, ואפשר לצאת בזה חובת הבטלנים בקריה.
- אני זוכר שבהתחלה כשדיברו מהקמת הקריה, האברכים שאלו איך יהיה פרנסה, אמרתי לאברכים וכי היד של הקב"ה מגיע רק עד נקודה זאת, וכי אחרי הנקודה הזאת הוא כבר לא יכול לתת פרנסה, חס ושלום לחשוב ככה, הקב"ה יכול לתת פרנסה בכל פינה שרק תהיה.
- מוהרא"ש התחיל לכתוב אשר בנחל בחנוכה, הרבה דברים טובים קרו בימי החנוכה.
- אני הולך בכל שבת לבית מדרש דרך של 20 דקות, ואם יש שלג זה יכול לקחת שעה, בשנים האחרונות לא היה כזה שלג כבד, אבל לפני שנים כשהיה שלג כבד הלכתי לשם, ואני לא ניהלתי את הבית מדרש, הייתי אברך פשוט.
- אילולי המוסד שהקמנו, הילדים שלנו לא היו מדברים איתנו, כי היו אומרים להם במוסדות שלהם, דברים נגד היכל הקודש, וזה היה נכנס בלבם, אני זוכר כשהייתי ילד צחקו מזה שסבא שלי הולך עם גרביים לבנות, ככה זה ילדים צוחקים מהורים של אחרים בלי לחשוב פעמיים.
- כל החברים שלי ובני דודים שלי הגיעו ובכו בפניי, ואמרו לי: אתה לא חושב מה שאתה עושה, אתה לא תוכל לעשות שידוכים, למה אתה עושה את זה לילדים שלך, אבל ברוך השם יש נסים.
- אמרו לי שהתחילו לכתוב את כל השידוכים שהראש ישיבה היה השדכן, השידוך הראשון היה ר' יענקל', הוא הגיע לישיבה והיה למדן גדול, הקשיב כמה שיעורים והתחבר לזה והתחיל ללמוד משניות, היום הוא יושב ולומד כל היום.

התורה השניה, זה כבר מעשה אומנות, כי יש בזה קצת קבלה אבל עדיין ילדים יוכלו ללמוד בזה, כל אחד יוכל ללמוד את זה.

ראיתי פעם באשר בנחל שהוא כותב שאף נשים יכולות ללמוד ליקוטי מוהר"ן, היה ילד ששאל אותי שהוא מבין כל מה שהוא מתפלל, אבל יש משהו אחד שאבא שלו לא מצליח להסביר לו מה זה חקל תפוחין קדישין, ואמרתי לו שזה לא בשבילו, אף שזה כתוב בסידור, בואו ונצא לקראת כלה לקראת שבת מלכתא לחקל תפוחין קדישין, התרגום הוא שדה של תפוחים קדושים, אבל להבין מה זה, זה כבר קבלה, מה זה יד ד' וכי להקב"ה יש ידיים, רק אנחנו לא מבינים שפה רוחנית, ולכן צריך להסביר לנו על ידי דברים שיש כאן בעולם הזה, וגם עיני ד', אין עינים להקב"ה אבל ככה מדברים אלינו, וגם תפוחין קדישין זה מושג כזה להסביר לראש שלנו שיש כזה שדה קדוש עם תפוחים.

אני מתפלל הרבה שאוכל להוריד את ליקוטי מוהר"ן לאנשים כמונו.

רק תזכרו מה זה זאת חנוכה, להודות להקב"ה מביא את כל התיקונים, כי יותר קל לבקש מלהודות.

כבר למדתם עצתו אמונה השבוע? פעם היית קורא עצתו אמונה.

א פרייליכע חנוכה, שד' יעזור שנפעל היום כל טוב.

• זה תורה יפה? אבל זה המציאות, לבן אדם קל מאוד לבקש מהקב"ה, אני צריך דירה אני צריך רכב, אני צריך עבודה, לכסות את הכרטיס אשראי, אבל קשה להגיד רבש"ע ש'כח, זה גמר התיקונים.

• אין כזה דבר להודות יותר מדי, וזה מעניין כי תפלת שמו"ע לש"ץ תיקנו לכל מי שלא יודע להתפלל, שהבעל תפלה יגיד ויוציא אותו, אבל כשמגיע לברכת מודים חייב כל אחד להגיד בעצמו, זה לא תורה חסידי, הלבוש מביא את זה, אי אפשר לשים שליח ציבור להודות להקב"ה, אפשר לשם שליח שיבקש בשבילך הכל, אבל לא להודות, את זה אתה חייב לעשות בעצמך.

• כששוכחים להגיד על הנסים בברכת המזון, אומרים הרחמן הוא יעשה לנו נסים, ואמא שלי תמיד אומרת, הרי ברכת על הנסים זה הודאה ולא בקשה שיעשה לנו נסים, ולמה אומרים הרחמן הוא יעשה לנו נסים בדרך בקשה, רק הענין הוא שמי ששכח להודות להקב"ה על הנסים ועל הפורקן וכו', הוא כבר צריך לבקש בקשה שיהיה לו נסים וכבר צריך רחמי שמים, לא יודע ממי היא שמעה את זה.

• צריך לברך ברכת המזון ולהזדרז להדלקת הנרות עוד מעט כבר שוקעת השמש, הנר האחרון של זאת חנוכה.

• ראיתם את התורה הראשונה בליקוטי מוהר"ן עם פירוש שפתי תפתח? מחר אמור לצאת
